

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

(Ματθ. 1, 1-25)

18/12/2025

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Έχουμε ήδη διανύσει το μεγαλύτερο μέρος της Σαρακοστής των Χριστουγέννων, η οποία μας προετοιμάζει για το μέγα μυστήριο της Σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Από σήμερα εισερχόμαστε πλέον με λαμπρότητα στην περίοδο της μεγάλης εορτής της Γεννήσεως του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού.

Το σημερινό Ευαγγέλιο αναφέρεται στη γενεαλογία του Χριστού κατά την ανθρώπινη φύση Του. Ξεκινά από τον Αβραάμ και φθάνει έως τον Ιωσήφ, τον μνήστορα της Παρθένου Μαρίας. Πρόκειται για έναν κατάλογο ονομάτων, ο οποίος δεν παρατίθεται για ιστορική περιέργεια αλλά για να φανερωθεί ότι ο Υιός του Θεού σαρκώθηκε λαμβάνοντας το «*ήμετερον φύραμα*», την ανθρώπινη φύση, ενταγμένος πλήρως στην ανθρώπινη ιστορία.

Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, απευθυνόμενος σε Χριστιανούς εξ Ιουδαίων, αρχίζει τη γενεαλογία από τον Αβραάμ, στον οποίο ο Θεός είχε δώσει την υπόσχεση ότι από το γένος του θα προερχόταν ο Μεσσίας. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς, απευθυνόμενος σε Χριστιανούς εξ Εθνικών, φθάνει έως τον Αδάμ, τον γενάρχη ολόκληρου του ανθρωπίνου γένους. Και οι δύο όμως καταδεικνύουν ότι ο Ιησούς είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας, το αποκορύφωμα του θείου σχεδίου της σωτηρίας.

Η γενεαλογία του Χριστού περιλαμβάνει κάθε είδους ανθρώπους, τόσο δικαίους όσο και αμαρτωλούς, και βασιλείς και απλούς ανθρώπους. Αυτό φανερώνει ότι ο Θεός δεν ενεργεί με ανθρώπινα κριτήρια, αλλά με κριτήριο τη διάθεση υπακοής στο θέλημά Του. Εισέρχεται στην ανθρώπινη ιστορία όπως αυτή είναι, για να τη θεραπεύσει και να τη σώσει.

Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος καταλήγει στον Ιωσήφ, τον σύζυγο της Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. Και το όνομα αυτό δεν δόθηκε τυχαία. Το έδωσε ο ίδιος ο Θεός, μέσω του αγγέλου. «*Θα τον ονομάσεις Ιησού*», διότι Αυτός «*θα σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες του*». Το όνομα Ιησούς σημαίνει Σωτήρας και φανερώνει την αποστολή Του στον κόσμο καθώς, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος «*ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν*

ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς» (Φιλ. 2, 7-11). Δηλαδή, σε απλή γλώσσα: «ἀδειασε, τρόπον τινά, τον εαυτόν του και μίκρυνε μόνος του την άπειρη δόξα της θεότητάς του προσκαίρως και ἔλαβε μορφή δούλου, γενόμενος ὁμοιος με τους ανθρώπους. Και ευρέθη ἔτσι κατά το σχῆμα και την εμφάνιση σαν απλὸς ἄνθρωπος, ενώ δεν ἔπαυσε οὔτε στιγμή να εἶναι και τέλειος Θεός, και ταπείνωσε τον εαυτό του γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου και μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ. Γι' αυτήν του δε την ταπείνωση και υπακοή τον ὑψωσε και τον δόξασε με το παραπάνω ο Θεός και ως ἄνθρωπο και του χάρισε το ὄνομα, που εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄνομα του ουρανοῦ και της γῆς. Και τον ὑπερύψωσε, για να καμφθεῖ στο ὄνομα του Ἰησοῦ κάθε γόνατο και να προσκυνήσουν τον Ἰησοῦ οι ἐπουράνιοι ἄγγελοι και οι ἐπίγειοι ἄνθρωποι και ἀντὰ ἀκόμη τα πονηρὰ πνεύματα, που εἶναι στα καταχθόνια. Και ἔτσι κάθε γλῶσσα να διαλαλήσει με ὅλη της την δύναμιν, ὅτι ο Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος του ουρανοῦ και της γῆς· και η διακήρυξη αὐτή θα γίνεται εἰς δόξαν του Θεοῦ και Πατρὸς».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ο Χριστὸς δεν ἦρθε απλῶς για να διδάξει ἢ να βελτιώσει την ἀνθρώπινη ζωὴ, ἀλλὰ για να σώσει τον ἄνθρωπο ἀπὸ την ἀμαρτία, δηλαδή ἀπὸ την ἀποξένωση ἀπὸ τον Θεό. Εἶναι, κατὰ τη μαρτυρία του Ἰωάννη του Προδρόμου, «ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰω. 1, 29).

Ἀς κρατήσουμε λοιπὸν σήμερα δύο βασικὲς ἀλήθειες της πίστεώς μας, ὅτι ο Χριστὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, δηλαδή ὁ Σωτὴρας μας, και ὅτι εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, ὁ Θεὸς μαζί μας. Αυτές οι δύο ἀλήθειες φανερώνονται και σφραγίζονται με τη Γέννησή Του. Και ἔτσι μπορούμε να εορτάσουμε ἀληθινὰ την ἔλευσή Του, ὄχι ἐξωτερικά, κοσμικά, ἀλλὰ με πίστη, μετάνοια και ευγνωμοσύνη προς τον Θεό. Ἀμήν.

π. Σέργιος Μαρονέλλος